

knack FOCUS

Reviews

'Chaim' tracht het zuchten tot (circus)kunst te verheffen

★★★★☆ 2,5 / 5

Voorstelling - Chaim

Regisseur - Hanna Mampuys en Toon Van Gramberen

Gezelschap - There There Company

Locatie - /

Cast - Maria Madeira, Fran Van Lysebettens, Robine Lerouge / Ran Couvreur

Els Van Steenberghe

Els Van Steenberghe is theaterrecensent.

21-10-2022, 12:48

Bijgewerkt op: 21-10-2022, 14:11

Circuskunstenaars Toon Van Gramberen en Hannah Mampuys – samen vormen ze het circuscollectief There There Company – willen ‘de adem’ eren in ‘Chaim’. Daar slagen ze vooral in als het zuchten speels wordt.

(c) Bart Grietens

HOE MINDER PERFECT, HOE BETER

Terwijl sopraan Fran Van Lysebettens tot aria's vertimmerde gedichten zingt, klautert de piepjonge acrobate Ran Couvreur als een ondeugend aapje op Van Lysebettens schouders, hoofd, rug en bedekt Van Lysebettens ogen of mond. Die speelse worstelscène is een van de mooiste omdat de bewegingstaal – eindelijk – wat verrassender is dan sierlijk, op het ritme van de adem, over de aardegrond glijden, schrijden of springen. Hoe minder de performers met de perfectie en de voorspelbaarheid flirten, hoe sterker *Chaim* – Hebreeuws voor ‘leven’ – wordt.

(c) Bart Grietens

Op de scène van *Chaim* staat een glazen serre vol planten. De binnenwanden zijn vochtbeslagen door het ademen van de planten. De voorstelling begint in de serre. Een camera glijdt langs de planten. De beelden zijn te zien op een projectiescherm dat de achterwand van de scène vormt. Het meisje bedient, de camera, sopraan Fran Van Lysebettens zingt en acrobate Maria Madeira buitelt elegant over de scène. Zij ademen en bewegen op het ritme van de ademende planten. Zo lijkt het. Helaas zit er weinig variatie in de danswoordenschat tijdens dit deel van de voorstelling. Ook de soms iets te houderige gefilmde camerabeelden van de pompende middenrifen van Madeira en Van Lysebettens zijn weinig verrassend. De beeldtaal van *Chaim* is aanvankelijk poëtisch maar wat voorspelbaar en weinigzeggend.

Poëtisch maar wat voorspelbaar en weinigzeggend

Pas wanneer de sopraan en vooral het meisje hun duivels ontbinden, komt er schwing in de voorstelling. Eindelijk wordt speelsheid en ontregeling de maatstaf. Die scène waarin het meisje de sopraan 'beklimt' is daar een fantastisch voorbeeld van. Evenals de scène waarin er almaar sneller gezocht wordt of de scène waarin het meisje vrijelijk over de scène mag stuiten.

EEN STEM ALS EEN TRAMPOLINE

Te lang staat of zit het meisje er 'werkloos' bij. Jammer. Datzelfde geldt ook voor de sopraan die te lang weinig meer doet dan (geweldig straf) zingen en wat rond de

acrobate wandelen. Pas wanneer onzekerheid en vuur in haar ogen flakkert omdat ze moet zingen én het meisje moet rondzwieren, beklijft ze. Dat geldt ook voor de scène waarin haar sterke stem als een soort onzichtbare trampoline voor de twee andere performers fungeert en ze de op- en neerwaartse bewegingen lijkt te sturen met haar bijzonder veerkrachtige stem.

Helaas oogt *Chaim* nog te vaak als een cluster van interessante improvisatie-oefening vertrekkende vanuit de ademhaling. De scènes zijn nog niet voldoende gebald en in elkaar verankerd, de acrobatie plus dans verstrengelen zich tot weinig verrassende en evoluerende bewegingen en er wordt zuinig omgesprongen met de ongetemde energie en met speelsheid. Het uitgangspunt is prachtig – adem doet leven, samen ademen is samen leven op de meest eenvoudige en tedere manier – en verschillende momenten zijn ook prachtig poëtisch. Maar het repetitieve, rustig ademritme als leidraad nemen, zorgt aanvankelijk voor een te kabbelende voorstelling. Pas als dat ademen onregelmatig wordt en het spelen verrassend, kijk je ademloos toe.

Chaim van There There Company reist nog tot 8 april 2023 door Vlaanderen en Nederland. Alle info: theretherecompany.com

---

 Fout opgemerkt of meer nieuws? [Meld het hier](#)
